

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że odszedł od nas

doc. dr inż. Antoni Wysocki

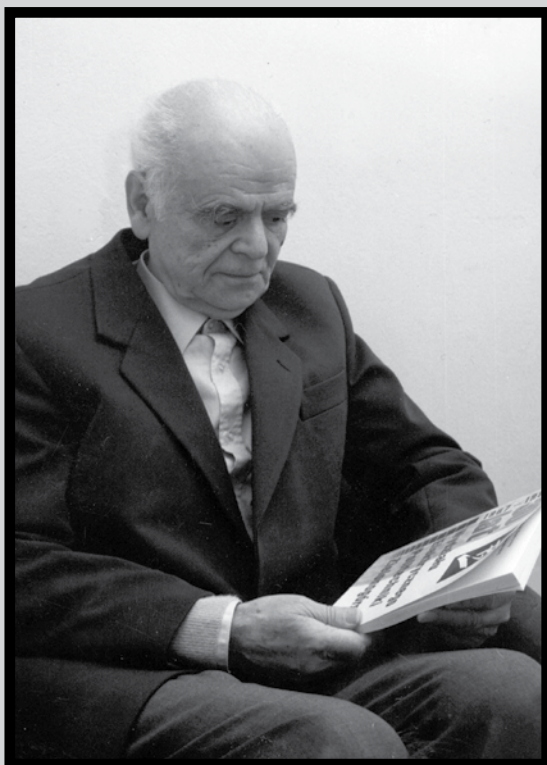
Z WYDZIAŁU ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI

Zmarły był wieloletnim pracownikiem naukowo-dydaktycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej, Politechniki Zielonogórskiej. Wiele lat pełnił funkcje kierownicze - był Prorektorem Wyższej Szkoły Inżynierskiej, twórcą i wieloletnim Dziekanem Wydziału Elektrotechnik, Informatyki i Telekomunikacji UZ (dawny Wydział Elektryczny), członkiem Senatu. Był cenionym specjalistą w zakresie metrologii elektrycznej.

W Zmarłym straciliśmy wybitnego nauczyciela i oddanego wychowawcę młodzieży oraz przyjaciela i kolegę.

Rektor, Senat
oraz pracownicy i studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego

Wspomnienie o Docencie Antonim Wysockim

Doc. dr inż. Antoni Wysocki urodził się na pograniczu Białorusi i Litwy w zaścianku Miesionkowszczyzna w 1927 roku. W metryce widnieje jednak rok 1929; zamienili ją rodzice aby uchronić syna przed wywózką na roboty do Niemiec. Ale Niemcy zabrali go na roboty dwa lata później - nie dowiedzieli, zdążył uciec. Później zabrali go Rosjanie do pracy w kopalni, ale też zdołał im uciec. Na dalsze losy doc. Antoniego Wysockiego miała wpływ sytuacja w domu rodzinnym w pierwszych miesiącach wojny. W domu tym przebywał daleki kuzyn, student, który wraz z dwunastoletnim Antonim rozwiązywał zadania matematyczne. Ta rodzinna edukacja zaowocowała tym, że w styczniu 1945 roku, jeszcze jako młodociany, bez formalnego wykształcenia został nauczycielem matematyki w Ataleskiej Niepełnej Szkole Średniej, gdzie pracował do czasu wyjazdu do Polski. Do Polski wrócił wraz z rodziną ostatnim transportem w 1946 roku. Uzupelnia wykształcenie - w pierw kończy gimnazjum i następnie Liceum Pedagogiczne w Nowej Soli. Koleżdy z tamtych lat wspominają lekcje matematyki, podczas których nauczyciel rozwiązywał zadanie na tablicy i następnie pytał się „Wysocki - dobrze? - Dobrze panie profesorze”, wtedy zwracał się do klasy „Możecie przepisywać”.

Po ukończeniu Liceum Pedagogicznego do 1950 roku pracował w Szkole Ogólnokształcącej w Głogowie. W lutym

1951 roku w Ruszowicach zawiera związek małżeński z Janiną Tworkowską, koleżanką z klasy. W rodzinie do dzisiaj wspomina się przedślubne błogosławieństwo rodzicielskie wypowiedziane przez Ojca Pana Młodego: Synu, bądź człowiekiem. Temu błogosławieństwu Dziekan Antoni Wysocki pozostał wierny do ostatnich swoich dni.

W październiku 1951 roku rozpoczął studia na Wydziale Matematyczno - Fizycznym Wyższej Szkoły Pedagogicznej we Wrocławiu, którą ukończył w 1954 roku. W tym samym roku rozpoczął pracę w Liceum Pedagogicznym Nr 1 we Wrocławiu jako nauczyciel matematyki i fizyki. W 1955 roku rozpoczął studia na Wydziale Łączności Politechniki Wrocławskiej, którą ukończył obroną pracy magisterskiej nt. „Generator Gouriota - Czappa” w 1961 roku. W tym samym roku rozpoczął pracę w Katedrze prof. A. Jelonka, nestora polskich metrologów. W 1965 roku broni pracę doktorską nt. „Zachowanie się oporników warstwowych przy dużych częstotliwościach”, której promotorem był prof. A. Jelonek.

W listopadzie 1966 roku pierwszy rektor Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze prof. dr inż. Jerzy Kołakowski, w uzgodnieniu z Rektorem Politechniki Wrocławskiej zwraca się do Ministra Szkolnictwa Wyższego z prośbą o przeniesienie służbowe dr. inż. A. Wysockiego do WSI w Zielonej Górze z dniem 1 lutego 1967 roku. Minister powołuje dr. inż. A. Wysockiego na stanowisko docenta etatowego w Zespole Miernictwa Elektrycznego na Wydziale Elektrycznym WSI, jednocześnie powierzając Mu funkcję Dziekana Wydziału Elektrycznego.

Był to pionierski okres tworzenia WSI, budowy bazy dydaktycznej, szczególnie laboratoriów dostawnie od zera. O ogromnym wysiłku wówczas garstki nauczycieli akademickich można dowiedzieć się z opowiadań pierwszych absolwentów Wydziału Elektrycznego, dziś jeszcze aktywnych zawodowo. Doc. dr inż. A. Wysocki pełnił funkcję Dziekana w tym najtrudniejszym okresie rozwoju Wydziału do roku 1974. Następnie od roku 1975 był Prorektorem,

później od 1983 ponownie Dziekanem, z „przerwami” w pełniem funkcji Dyrektora Instytutu Metrologii - do roku 1995, kiedy to osiągnął wiek emerytalny. W tym ostatnim okresie Wydział Elektryczny dotykał nagłe odejścia samodzielnych pracowników naukowych - sytuacja kadrowa stawała się bardzo trudna. Wtedy Dziekan Wysocki wspomagany przez grupę najbliższych współpracowników rozpoczął ogromną pracę nad tworzeniem silnego Wydziału Elektrycznego. Prace te zaowocowały uzyskaniem dla Wydziału uprawnień do nadawania stopnia doktora nauk technicznych. Fakt ten miał miejsce w ostatnim roku pełnienia funkcji Dziekana i stanowił wspaniałe podsumowanie działalności doc. dr inż. A. Wysockiego. Należy dodać, że uzyskanie tych uprawnień przez Wydział Elektryczny otwierało drogę do przekształcenia WSI w Politechnikę Zielonogórską.

Przez długi okres pełnienia funkcji Dziekana na Wydziale Elektrycznym panowała wyjątkowa atmosfera - bezkonfliktowa. Gdy pojawiał się jakiś problem, który mógłby zrodzić konflikt personalny, Dziekan wypowiadał znamienne słowa: „muszę pogadać”. I rozmawiał z pracownikami, przekonywał siłą argumentów, z których jeden był bardzo ważący - „zrób to dla dobra Wydziału”. Po przejściu na emeryturę pracował jeszcze przez parę lat w wymiarze części etatu, a później już jako gość był zapraszany na posiedzenia Rady Wydziału. Siedząc na tych posiedzeniach, obserwując rozwój kadry, patrząc jak Jego studenci zostają profesorami, uzyskują stopnie doktora habilitowanego, jak Wydział otrzymuje kolejne prawa doktoryzowania, prawa habilitacji mógł odczuwać ogromną satysfakcję, że ten Jego Wydział tak się rozwinął.

Dziekana doc. dr inż. Antoniego Wysockiego, dla współpracowników i przyjaciół Tolka, pożegnaliśmy 28 lutego 2011 r. na cmentarzu w Głogowie. Wśród słów pożegnania pojawiła się myśl o pięknie spełnionym życiu.

Marian Miłek

Z głębokim żalem przyjęliśmy wiadomość o śmierci

prof. zw. dr. hab. Joachima Benyskiewicza

(07.03.1936-12.04.2011)

Nauczyciela, współtwórcy zielonogórskiego środowiska naukowego, wybitnego uczonego i wychowawcy pokoleń młodzieży, profesora Wyższej Szkoły Pedagogicznej i Uniwersytetu Zielonogórskiego, Dziekana Wydziału Humanistycznego 1984-1990, Przewodniczącego Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu - Instytut Pamięci Narodowej 1988-1999

Rektor i Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego
Dziekan Wydziału Humanistycznego, Dyrektor Instytutu Historii
Koledzy i społeczność akademicka

